

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 71/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., кога заступа Миле Ристић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основни суд у Бујановцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4371/18 од 15.04.2019. године, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 4371/18 од 15.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу Прр1 26/18 од 02.07.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року, трошкова парничног поступка и трошкова извршења исплати износе ближе описане у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 4371/18 од 15.04.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца. Ставовима другим, трећим и четвртим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По ставу 4. истог члана као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Према члану 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступку о споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба је поднета 01.12.2016. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 182.133,90 динара.

Без обзира што је побијана пресуда преиначена, у овом случају се не може применити члан 403. ст. 2. и 3. ЗПП по коме је ревизија дозвољена, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена на основу цитираних законских одредби.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић